

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/56/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813212260
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813212260.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľa: Lawyer Partners a.s., IČO: 35 944 471, so sídlom Prievozská 37, Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom Pri starej prachárni 13, Bratislava, proti odporcovi: N. H., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. 5, Prievidza, toho času pobyt ktorého nie je známy, zast. opatrovníčkou p. Evou Pravdovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prievidza, o zaplatenie 29,21 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 29,21 eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 21,58 eur, a to z titulu trov právneho zastúpenia, na účet zástupcu navrhovateľa Advokátskej kancelárie Chabadová, s.r.o. so sídlom Pri starej prachárni 13, Bratislava, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporcovi zaplatenia 880,- Sk, čo predstavuje v prepočte 29,21 eur s odôvodnením, že pohľadávku voči odporcovi nadobudol od pôvodného veriteľa Slovenského rozhlasu z titulu nezaplatených koncesionárskych poplatkov, ktorý dlh pôvodne predstavoval sumu vo výške 940,- Sk, z ktorého si uplatňuje len nepremlčanú časť dlhu vo výške 880,- Sk. Uviedol, že odporca si neplnil povinnosti vyplývajúce mu zo zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch, pričom v zmysle § 3 ods. 3 a § 4a ods. 1, 2 Zákona o koncesionárskych poplatkoch bol odporca povinný platiť koncesionársky poplatok za rozhlasový prijímač vždy do 15. dňa v mesiaci, a to v období od 1.9.1999 do 31.7.2003 vo výške 30,- Sk a v období od 1.8.2003 do 30.6.2005 vo výške 40,- Sk u fyzických osôb za používanie rozhlasových prijímačov, u právnických osôb a samostatne zárobkovo činných osôb za používanie rozhlasových prijímačov, a to za každý prijímač. Nedoplatok odporcovi vznikol za mesiace august až december 2003, január až december 2004, január až apríl 2005 a za jún 2005, t.j. za 22 mesiacov po 40,- Sk, čo predstavuje 880,- Sk. Uviedol, že vzhľadom ku skutočnosti, že odporca bol v omeškaní s platením koncesionárskych poplatkov po dobu dlhšiu ako 1 mesiac odo dňa ich splatnosti, vyzval ho v zmysle § 8 ods. 3 Zákona o koncesionárskych poplatkoch na ich zaplatenie. Odporca túto výzvu ignoroval a navrhovateľovi neoznámil skutočnosti, ktoré by mali za následok zánik povinnosti platiť koncesionársky poplatok, preto navrhol podanému návrhu vyhovieť ako i priznať náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia spolu vo výške 1964,- Sk a z titulu súdneho poplatku 500,- Sk, t.j. spolu 2464,- Sk.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 6Ro 312/2013-7 z 29.7.2013, ktorý bol následne uznesením č.k. 6Ro 312/2013-31 z 4.3.2014 podľa § 173 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu zrušený, pretože sa ho nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk.

Súdnom vykonaným šetrením sa miesto pobytu odporcu nepodarilo zistiť, preto mu súd uznesením č.k. 16C 56/2014-35 z 17.6.2014 ustanovil podľa § 29 ods. 2,6 O.s.p. opatrovníčku, p. Evu Pravdovú, súdnu tajomníčku Okresného súdu Prievidza, ktorá ho zastupovala v konaní. Opatrovníčka odporcu na ústnom pojednávaní navrhla, aby súd rozhodol na základe doložených listinných dôkazov a v súlade s platnými právnymi predpismi.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16C 56/2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z výpisu nedoplatkov odporcu, evidovaného a vystaveného pôvodným veriteľom Slovenským rozhlasom pod evidenčným číslom XXXXXXXXXX mal súd preukázané, že odporca nezaplatil Slovenskému rozhlasu, t.j. pôvodnému veriteľovi, koncesionársky poplatok za rozhlasový prijímač za mesiace august 2003 až december 2003, január až december 2004, január až apríl 2005 a za jún 2005, t.j. za 22 mesiacov x 40,- Sk, čo predstavuje spolu 880,- Sk a v prepočte 29,21 eur.

Z výzvy z 20.10.2005 mal súd preukázané, že uvedeným listom pôvodný veriteľ Slovenský rozhlas vyzval odporcu na úhradu nedoplatku z koncesionárskych poplatkov podľa Zákona č. 212/1995 Z.z. a zároveň mu oznámil postúpenie pohľadávky, pričom vo výzve uviedol, že ku dňu 20.9.2005 eviduje voči nemu nedoplatok na koncesionárskom poplatku v celkovej výške 940,- Sk, a zároveň mu oznámil, že 20.9.2005 postúpil pohľadávku, ktorú eviduje voči nemu obchodnej spoločnosti BSP Lawyer Partners, a.s. so sídlom v Bratislave / teda navrhovateľovi/, pričom ho zároveň vyzval na úhradu nedoplatku na účet navrhovateľa.

Z potvrdenia Slovenského rozhlasu, z č.l. 3 spisu, mal súd preukázané, že uvedený list z 20.9.2005 bol zaslaný odporcovi na adresu K. 5, N., prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. dňa 20.10.2005 pod podacím číslom XXXXXXXX.

Ďalej súd konštatuje, že navrhovateľ doručil predmetný návrh proti odporcovi tunajšiemu súdu spolu s ďalšími návrhmi na celkom troch nosičoch elektronických dát dňa 31.03.2006 a dňa 26.07.2006, pričom tieto návrhy zostali nesprávne nezapísané do registrov Okresného súdu Prievidza (Spr/500/06 a Spr/959/06) a boli zapísané do registrov Okresného súdu Prievidza až dňa 16.05.2013 so zachovaním účinkov spojených s podaním návrhu na začatie konania ku dňu 31.03.2006 a 26.07.2006, z ktorého dôvodu nároky uplatnené predmetným návrhom nie sú premlčané.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia platí, že nedoplatok na koncesionárskych poplatkoch, ktorý je predmetom sporu, je záväzkovo-právnym dôsledkom neplnenia povinností vyplývajúcich zo zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch v znení platnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o koncesionárskych poplatkoch“).

Podľa § 3 ods. 1 a 3 zákona o koncesionárskych poplatkoch, platiteľom poplatkov je fyzická osoba, ktorá prijímač vlastní, samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá prijímač eviduje v účtovníctve, a právnická osoba, ktorá prijímač eviduje v účtovníctve. Platiteľ poplatku je povinný zaplatiť poplatok za prijímač vyberateľovi poplatku vo výške ustanovenej týmto zákonom do 15. dňa v mesiaci.

Podľa § 4a ods.1, 2 zákona o koncesionárskych poplatkoch, mesačná výška poplatku za používanie rozhlasových prijímačov pre fyzickú osobu je 40 Sk a televíznych prijímačov je 100 Sk. Podľa ods. 2 mesačná výška poplatkov za používanie rozhlasových prijímačov právnických osôb a samostatne zárobkovo činných osôb je 40 Sk, za používanie televíznych prijímačov 100 Sk, a to za každý prijímač.

Podľa § 8 ods. 2 a 3 zákona o koncesionárskych poplatkoch, ak je platiteľ poplatku v omeškaní so zaplatením poplatku dlhšie ako jeden mesiac odo dňa splatnosti poplatku (§ 3 ods. 3 a 6), vyberateľ poplatkov, Slovenský rozhlas písomne vyzve platiteľa na splnenie povinnosti podľa tohto zákona. Ak

platiteľ poplatku nesplní povinnosť označenú vo výzve, Slovenský rozhlas po uplynutí určenej lehoty uplatní právo na úhradu nedoplatku na príslušnom súde.

Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu dospel súd k právnomu názoru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu opodstatnený. Z výsledkov vykonaného dokazovania nesporné vyplýva, že pôvodný veriteľ Slovenský rozhlas evidoval odporcu pod ev. č. XXXXXXXXXX ako fyzickú osobu, ktorá vlastní prijímač, na základe čoho mu vznikla v zmysle § 3 ods. 1,3 Zákona o koncesionárskych poplatkoch povinnosť platiť poplatok za prijímač vyberateľovi poplatku, v danom prípade pôvodnému veriteľovi Slovenskému rozhlasu do 15. dňa v mesiaci. Odporca si túto povinnosť plnil do 15.7.2003, pričom v nasledujúcich mesiacoch august 2003 až apríl 2005 a v mesiaci jún 2005 si uvedenú povinnosť neplnil, a to v rozsahu 40,- Sk mesačne, čo za uvedených 22 mesiacov predstavuje spolu 880,- Sk a v prepočte 29,21 eur, v ktorej časti súd podanému návrhu ako dôvodnému v zmysle citovaných zákonných ustanovení vyhovel. Z výsledkov vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že pôvodný veriteľ si zároveň splnil povinnosť stanovenú v § 8 ods. 2 cit. zákona o koncesionárskych poplatkoch, teda odporcu vyzval na dobrovoľné splnenie povinnosti, čo odporca neučinil, a to vo výzve v liste z 20.10.2005, ktorým listom zároveň oznámil postúpenie pohľadávky na navrhovateľa, na základe čoho je aktívna legitimácia navrhovateľa daná. Keďže odporca uvedenú povinnosť na základe výzvy nesplnil, súd ho k splneniu uvedenej povinnosti v zmysle citovaných ustanovení zaviazal a podanému návrhu ako dôvodnému v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal plný úspech v konaní priznal náhradu trov konania voči odporcovi, ktorý bol v konaní v celom rozsahu neúspešný. Navrhovateľ si v konaní uplatnil trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci á 500,- Sk + 2x režijný paušál á 150,- Sk + 1x režijný paušál á 164,-Sk, t.j. spolu 1964,-Sk a z titulu súdneho poplatku 500,- Sk, t.j. spolu 2464,- Sk. V danom prípade súd využil právo stanovené v § 150 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. V danom prípade keďže navrhovateľ neplatil súdny poplatok vo výške 500,- Sk a odôvodnenie podaného návrhu je právne jednoduché a rovnaké vo všetkých veciach podaných vo veľkom množstve a hromadne v elektronickej podobe, súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia len za jeden úkon právnej služby á 500,- Sk plus 1 x režijný paušál á 150,- Sk, t.j. spolu 650,- Sk a v prepočte 21,58 eur, ktoré trovy je povinný nahradiť navrhovateľovi odporca, keďže bol v konaní v celom rozsahu neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postúp súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.